

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

1. februar 2017

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 4. januar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 229 (alm. del), som hermed besvares.

J.nr. 2017-647

Spørgsmål nr. 229:

”Er ministeren enig i EU-Kommissionens opfattelse af, at chancerne for at finde et arbejde stiger, når man hæver perioden for at modtage fx danske dagpenge i udlandet fra tre måneder til seks måneder?”

Svar:

Nej, regeringen er uenig i, at chancerne for at finde arbejde stiger, når man forlænger perioden for at modtage danske dagpenge i udlandet fra tre til seks måneder.

Der er fri arbejdskraftmobilitet i EU, og at det derfor altid muligt at søge arbejde i et andet EU-land. Reglerne om eksport af dagpenge blev indført på et tidspunkt, hvor der ikke var internet, billig telefoni og billige flybilletter. Det gav mening dengang for at fremme et fælleseuropæisk arbejdsmarked. Men med de nuværende muligheder skulle markedet nok selv, og uden eksport af dagpenge, sørge for, at ledige i et land tog til et andet land, hvis der var relevante jobåbninger. Så det er en helt forkert vej, Kommissionen foreslår.

Derfor vil regeringen også arbejde imod Kommissionens forslag om at gøre perioden længere. Helst ser jeg, at man begrænser perioden i forhold til de nuværende tre. Jeg synes heller ikke, at Kommissionen har fremlagt overbevisende dokumentation for, at det skulle øge sandsynligheden for job, og det vil regeringen følge op på i forhandlingerne.

Selvfølgelig kan det give god mening, at mulighederne for at finde et arbejde stiger, hvis man kan medtage sine dagpenge og flytte hen til det jobmarked, hvor de personlige jobchancer er størst. Det gælder for eksempel i forhold til, hvor der er flest relevante jobåbninger.

Men der er mange andre forhold at tage hensyn til i en vurdering af de lediges sandsynlighed for at komme i beskæftigelse. Væsentlig er den aktive indsats. I Danmark er der en lang tradition for en omfattende aktiv arbejdsmarkedspolitik, og den aktive indsats udgør et vigtigt element i den danske flexicurity-model.

I flexicurity-modellen understøtter sikkerhed og fleksibilitet hinanden, idet modellen kombinerer en høj grad af mobilitet i reguleringen af arbejdsmarkedet med et udbygget socialt sikkerhedsnet for de ledige gennem dagpenge- og kontanthjælpsystemet. For at understøtte mobiliteten og imødegå de incitamentsproblemer, der

følger med et udbygget socialt sikkerhedsnet, udgør det tredje element i modellen den aktive beskæftigelsespolitik, *jf. Dagpengekommisionen*¹.

Den aktive arbejdsmarkedspolitik har til formål at hjælpe ledige hurtigst muligt tilbage i beskæftigelse ved at styrke de lediges forudsætninger og tilskyndelse for at komme i beskæftigelse. Der er derfor både indbygget et opkvalificerings- og et rådighedsafprøvende element.

En ledig, som eksporterer dagpenge til et andet EU/EØS-land, skal tilmelde sig som arbejdssøgende ved arbejdsformidlingen i det EU/EØS-land, som vedkommende rejser til. Dermed bliver den ledige omfattet af den kontrol og de betingelser, der er fastsat i dette lands lovgivning, og er dermed ikke omfattet af de danske regler om rådighed. Selvom selve udbetalingen af danske dagpenge skal ske efter de danske rådighedsregler, er det langt fra sikkert, om den aktive arbejdsmarkedspolitik i et andet EU/EØS-land i samme grad understøtter den lediges jobchancer.

Af sidstnævnte årsag mener regeringen også, at det er et principielt problem, at man kan tage dagpenge med til et andet EU/EØS-land. Det er ikke rimeligt, at man kan undslå sig rådighedsreglerne på den måde.

Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat vedr. ændring af forordning 883/04 sendt til udvalget d. 1. februar 2017.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen

¹ Arbejdspapir: Det danske arbejdsmarked, Dagpengekommisionen, oktober 2015.